

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 936/2025
02.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei, због кривичног дела превара нарочито великих размера из члана 159. став 4. КЗ Руске Федерације и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei, адвоката Ђорђа Крпића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење за сузбијање корупције Кре По4 1/24 Кв По4 34/25 од 10.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж - Кре 23/25 од 24.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2025.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei, адвоката Ђорђа Крпића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење за сузбијање корупције Кре По4 1/24 Кв По4 34/25 од 10.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж - Кре 23/25 од 24.04.2025. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду – Посебно одељење за сузбијање корупције Кре По4 1/24 Кв По4 34/25 од 10.03.2025. године, утврђено је да су испуњене законске претпоставке за изручење надлежним правосудним органима Руске Федерације лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei, држављанина Руске Федерације, на основу захтева за изручење главног тужилаштва Руске Федерације број 81/3-225-24 од 18.11.2024. године, ради позивања на кривичну одговорност пред надлежним органима Руске Федерације и то: кривичног гоњења због извршења кривичног дела превара нарочито великих размера из члана 159. став 4. КЗ Руске Федерације и извршења кривичног дела легализација (прање)

новчаних средстава стечених извршењем кривичног дела од стране организоване криминалне групе у нарочито великом обиму из члана 174.1 став 4. тачка а и б КЗ Руске Федерације, а на основу одлуке истражитеља за посебно важне предмете Првог истражног одељења Друге управе за истраживање посебно важних предмета Главне истражне управе Истражног комитета Руске Федерације за московску област од 11.04.2024. године и извршење кривичне санкције и то казне затвора на коју је осуђен пресудом Московског гарнизонског војног суда од 14.03.2023. године, правноснажна 21.07.2023. године, у трајању од пет година са одслужењем казне у исправној колонији општег режима, због извршења кривичног дела превара нарочито великих размера из члана 159. став 4. КЗ Руске Федерације.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж - Кре 23/25 од 24.04.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе лица чије се изручење тражи Shipitsyn Sergei и његовог браниоца Ђорђа Крпића, изјављене против решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење за сузбијање корупције Кре По4 1/24 Кв По4 34/25 од 10.03.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei, адвокат Ђорђе Крпић, због повреде кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП и чланова 439. и 440. ЗКП а све у вези повреде одредаба чланова 3., 7. и 16. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења, тако што ће одлучити да нису испуњене претпоставке за изручење надлежним органима Руске Федерације или да укине побијана решења и врати предмет првостепеном органу на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei, Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца лица чије се изручење захтева, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема прописан садржај.

Бранилац лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei у поднетом захтеву истиче да нижестепени судови приликом доношења побијаних решења нису правилно применили одредбу члана 3. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, с обзиром да држава молиља – Руска Федерација није надлежна, већ да је једино надлежни орган Републике Украјине овлашћен да

захтева изручење лица, с обзиром на то да су, по наводима одбране, кривична дела извршена на територији под суверенитетом Републике Украјине, те да је она једина надлежна да врши судску власт на територији полуострва Крим. Поред тога, бранилац је истакао да је правна квалификација кривичног дела лица чије се изручење захтева по домаћим прописима погрешна, односно да се не ради о кривичном делу из члана 227. КЗ. Бранилац осим тога истиче повреду одредаба члана 7. став 1. тачка 5. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, наводима да је једна од претпоставки за пружање међународне правне помоћи – изручења да пружање овакве помоћи не би повредило суверенитет, безбедност, јавни поредак или друге интересе од суштинског значаја за Републику Србију, па у том смислу бранилац цитира и члан 12. билателарног Уговора између Републике Србије и Руске Федерације. Изнетим наводима браниоца лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei, се правноснажна решења суштински побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези чланова 3. и 7. став 1. тачка 5) Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, с обзиром да бранилац окривљеног указује на неправилну примену од стране суда наведених одредби Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима приликом доношења побијаних правноснажних решења.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei и његовог браниоца, адвоката Ђорђа Крпића били су предмет разматрања Апелационог суда у Београду који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепеног решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење за сузбијање корупције Кре По4 1/24 Кв По4 34/25 од 10.03.2025. године. Апелациони суд у Београду као другостепени је ове наводе у погледу погрешне примене члана 3. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима оценио неоснованим и о томе на страни 5 став други и четврти другостепеног решења Кж-Кре 23/25 од 24.04.2025. године изнео разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге и упућује.

У погледу повреде одредбе члана 7. став 1. тачка 5. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, Врховни суд налази да изнети наводи у захтеву за заштиту законитости нису основани у овом делу.

Законом о међународној правној помоћи у кривичним стварима („Службени гласник РС“, број 20/2009) у члану 1. прописано је да се овим законом уређује поступак пружања међународне правне помоћи у кривичним стварима, у случајевима када не постоји потврђени међународни уговор или када одређена питања њиме нису уређена.

У члану 7. став 1. наведеног закона прописане су претпоставке за пружање међународне правне помоћи, између осталог тачком 5) истог члана је прописано

да пружање међународне правне помоћи не би повредило суверенитет, безбедност, јавни поредак или друге интересе од суштинског значаја за Републику Србију, док је ставом 3. истог члана прописано да о испуњености претпоставки из тачке 4) и 5) става 1. овог члана одлучује односно даје мишљење министар надлежан за правосуђе.

У конкретном случају, против лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei, достављена је замолница ради позивања на кривичну одговорност лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei пред надлежним правосудним органима Руске Федерације због два кривична дела наведена у замолници, као и извршења кривичне санкције и то казне затвора на коју је осуђен пресудом Московског гарнизонског војног суда, заједно са екстрадиционом документацијом. Имајући у виду цитиране одредбе Закона о међународној правној помоћи, Врховни суд налази да је о испуњености претпоставки из члана 7. став 1. тачка 5) овог закона мишљење дао министар надлежан за правосуђе, у смислу одредбе члана 7. став 1. тачка 5) Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да је у конкретном случају правилно примењен Закон о међународној правној помоћи у кривичним стварима, да је министар лице које је овлашћено да да мишљење и одлучи поводом испуњености претпоставки, која процедура је испоштована, па су стога неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, а везано за неправилну примену напред наведених прописа.

Захтев за заштиту законитости браниоца лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei у осталом делу је одбачен.

Бранилац лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei у осталом делу захтева као разлоге његовог подношења наводи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП.

Имајући у виду да бранилац лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei у осталом делу захтева за заштиту законитости нижестепена решења побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Бранилац лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei даље у поднетом захтеву наводи чињенице и околности које се тичу описа радњи извршења кривичног дела, те изводи сопствене закључке у погледу места извршења кривичног дела, места где је окривљени предузимао радње, као и где се налази

седиште црноморске флоте, изводећи сопствене закључке да су радње предузете на територији полуострва Крим и да исто представља део Републике Украјине, те даје упоредну анализу са АП КиМ. С тим у вези бранилац цитира део Резолуције „Територијалног интегритета Украјине“, те истиче да Руска Федерација није имала право да спроводи поступак на територији која није под њеним суверенитетом. Даље се бранилац бави питањем стања људских права у Руској Федерацији и гаранцијама истих, истичући да је Руска Федерација дана 15.03.2022. годиен напустила Савет Европе и да није члан међународног тела, да је питање колико се поштују људска права на територији Руске Федерације, а све у контексту изручења лица чије се изручење захтева, те у том смислу цитира Резолуције Савета за људска права УН, извештаје специјалних извештача УН као и периодичног прегледа извештаја о Русији из 2023. године, извештаја Европског парламента, као и Савета Европе, а све, такође у контексту поштовања људских права, дајући при томе сопствену оцену садржаја документације која је достављена суду од стране државе молиље и сопствене закључке који су потпуно другачији од оних датих у побијаним решењима, те полемичу са разложима које су нижестепени судови дали за своју одлуку у побијаним решењима, а што све не представља дозвољене законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП као и повреду одредбе члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 16. Закона о међународној правној помоћи, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном, цитирајући законски текст исте.

Међутим, како бранилац лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei даље у захтеву уопште не указује у чему се конкретно састоји битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно не наводи који конкретно доказ је незаконит и у чему се тачно састоји његова незаконитост, као што не наводи ни разлоге који се односе на повреду одредбе члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 16. Закона о међународној правној помоћи, то је стога Врховни суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Такође, бранилац лица чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei у захтеву за заштиту законитости истиче повреде и поступања суда супротна члану 3.

Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, истицањем да приликом одношења одлуке о изручивању и испуњености услова за екстрадицију, суд мора да цени индивидуалне околности окривљеног и предметног случаја које показују стварни ризик од наступања радњи супротних наведеном члану Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, а такође у вези наведеног даје мишљење да се Руска Федерација не придржава људских права.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да се одлуке Европског суда за људска права Али против Србије (бр.4662/22 преуда од 25.марта 2025. године), као и А.М.А. против Холандије број 23048/19 став 68 од 24. октобра 2023. године, Ф. Г. против Шведске и Мамазхонов против Русије број 17239/13 став 135 од 23.октобра 2014. године и извори цитирани у одлукама, на које се бранилац окривљеног позива у поднетом захтеву за заштиту законитости, уопште не односе на лице чије се изручење захтева Shipitsyn Sergei ни на правноснажна решења која су предмет поднетог захтева за заштиту законитости, то је Врховни суд нашао да и у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема прописан садржај.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) у вези члана 484. и 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић